>> θεccAλoNI

ἰουδαία ἐν χριστῷ τῇ ὅτι τὰ ἄγια ἐνάθετα
καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἰουδαίων ἐστὶν φυλετῶν κ
θὼς καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τῶν ἰουδαίων τῶν καὶ
τὸν κν· ἀποκτεινάντων ἰν καὶ τοὺς προφήτας
καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκ
ντων καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων
κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλῆσαι
ἵνα σωθῶσιν εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν
τὰς ἁμαρτίας πάντοτε ἔφθασεν δὲ ἐπ
τοὺς ἰν ὀργὴ τοῦ θυ εἰς τέλος ✠ μὴ δὲ
ἀδελφοί ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν
ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ περισσοτέρως ἐσ
πονήσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολ
λῇ ἐπιθυμίᾳ διότι ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς ἐγὼ μὲν παῦλος καὶ ἅπαξ καὶ δὶς
καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς ✠ τίς γὰρ
ἡμῶν ἐλπὶς ✠ χαρὰ ✠ στέφανος καυχήσ
εως ✠ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ κῦ
ἡμῶν ἰῦ χῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ γὰρ
ἐστὲ ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά διὸ
μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν κατα
λειφθῆναι ἐν ἀθήναις μόνοι καὶ ἐπέμψα
μεν τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν διάκονον